

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Wytrzymałość Materiałów

Zginanie ukośne

Rozciąganie/ ściskanie mimośrodowe

Rozkłady naprężeń, warunki bezpieczeństwa, przykłady obliczeń

Wydział Inżynierii Mechanicznej i Robotyki

Katedra Wytrzymałości, Zmęczenia Materiałów i Konstrukcji

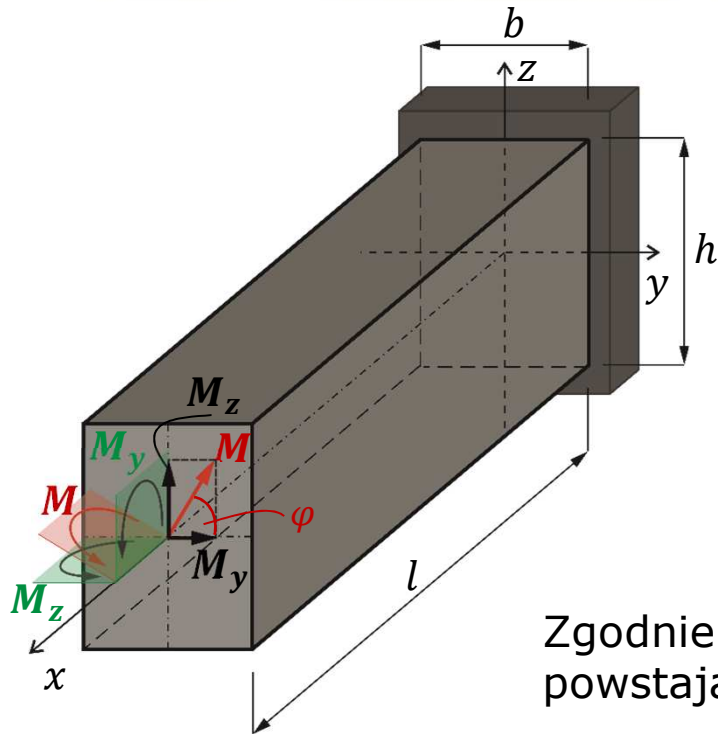
dr hab. inż. Kinga Nalepka

B2, III p., pok. 312

e-mail: knalepka@agh.edu.pl

tel. 12 617 30 98

Zginanie ukośne

Prosty pręt pryzmatyczny o dowolnym, litym przekroju poprzecznym utwierdzony na jednym końcu obciążony na swobodnej ścianie poprzecznej momentem leżącym w płaszczyźnie przechodzącej przez oś pręta, ale nie zawierającej żadnej z osi głównych centralnych przekroju poprzecznego

- Pomijamy siły masowe.
- Oś x wzdłuż osi pręta, a y i z stanowią osie główne centralne przekroju poprzecznego .

Zgodnie z zasadą superpozycji w przekroju poprzecznym powstają naprężenia normalne o rozkładzie:

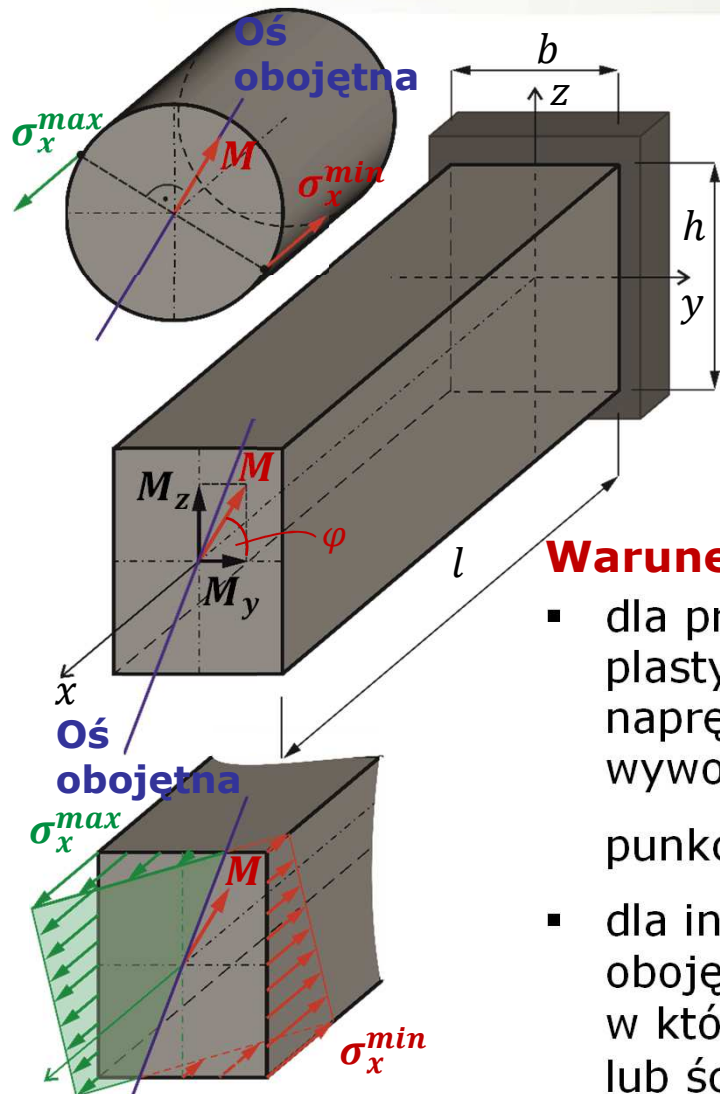
$$\sigma_x = \frac{M_y}{I_y} z - \frac{M_z}{I_z} y$$

$$M_y = M \cos \varphi$$

$$M_z = M \sin \varphi$$

$$\rightarrow \sigma_x = M \left(\frac{\cos \varphi}{I_y} z - \frac{\sin \varphi}{I_z} y \right)$$

Zginanie ukośne Rozkład naprężeń

Oś obojętna:

$$\sigma_x = 0 \Leftrightarrow 0 = M \left(\frac{\cos \varphi}{I_y} z - \frac{\sin \varphi}{I_z} y \right) \rightarrow z = \left(\frac{I_y}{I_z} \tan \varphi \right) y$$

- przechodzi przez środek ciężkości przekroju
- dla przekrojów o równych momentach głównych centralnych $I_y = I_z$ pokrywa się z wektorem momentu \bar{M}
- dla przekrojów o różnych momentach głównych centralnych $I_y \neq I_z$ odchyła się od kierunku momentu w stronę osi mniejszej bezwładności

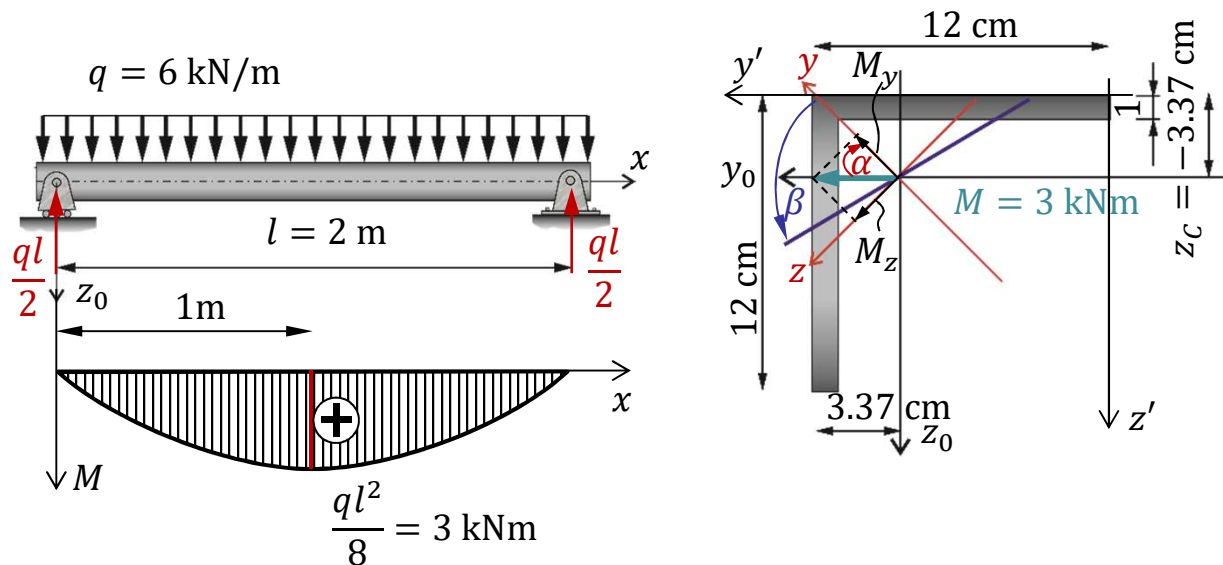
Warunek bezpieczeństwa:

- dla przekrojów wykonanych z materiałów sprężysto plastycznych, gdzie maksymalne bezwzględne wartości naprężeń (wyłącznie rozciągających lub ściskających) wywołane momentem M_y oraz M_z występują w jednym punkcie: $\max |\sigma_x| = \frac{|M_y|}{W_y} + \frac{|M_z|}{W_z} \leq k_g$
- dla innych przekrojów należy wyznaczyć położenie osi obojętnej, a następnie punkty najbardziej od niej oddalone, w których występują największe naprężenia rozciągające lub ściskające. Wówczas: $\sigma_x^{max} \leq k_r$ i $|\sigma_x^{min}| \leq k_c$

Zginanie ukośne

Przykład

Belka swobodnie podparta o długości $l = 2$ m o przekroju równoramiennej kątownika $120 \times 120 \times 10$ została obciążona jak na rysunku. Wyznacz bryłę naprężeń w przekroju niebezpiecznym (obciążonym największym momentem zginającym).

Centralne momenty bezwładności

$$I_{y_0} = I_{z_0} = 318.5254 \text{ cm}^4$$

$$I_{y_0 z_0} = 189.3913 \text{ cm}^4$$

Główne centralne momenty bezwładności

$$I_y = 507.9167 \text{ cm}^4$$

$$I_z = 129.1341 \text{ cm}^4$$

Obrót pierwszej osi głównej centralnej

$$\alpha = -45^\circ$$

Składowe momentu w osiach głównych centralnych:

$$M_y = M_z = \frac{3}{2} \sqrt{2} \text{ kNm}$$

Rozkład naprężeń w przekroju niebezpiecznym:

$$\sigma_x = \frac{1.5\sqrt{2} \text{ kNm}}{507.9167 \cdot 10^{-8} \text{ m}^2} z - \frac{1.5\sqrt{2} \text{ kNm}}{129.1341 \cdot 10^{-8} \text{ m}^2} y$$

Oś obojętna: $\sigma_x = 0 \Rightarrow z = 3.933 \cdot y \Rightarrow \beta = 75.7^\circ$

Zginanie ukośne

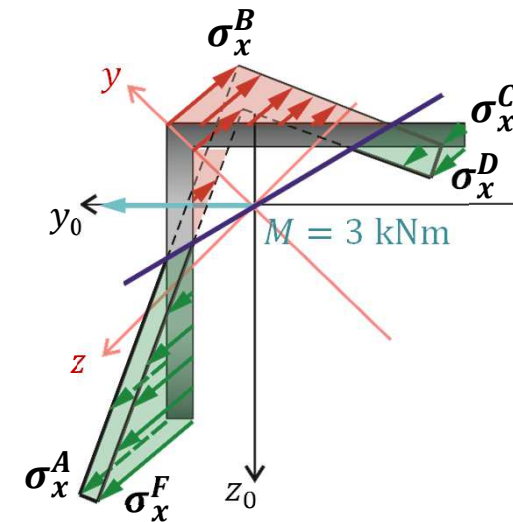
Przykład

Macierz przejścia

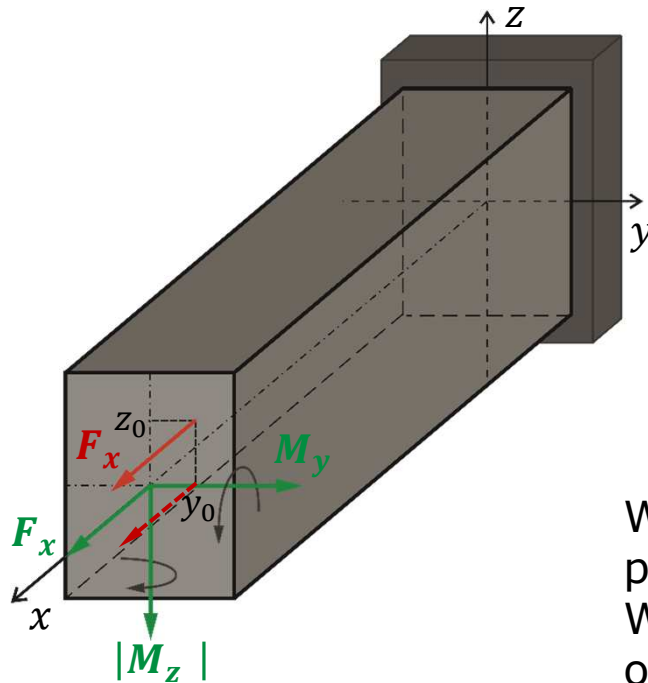
- **Pierwszy** wiersz stanowią współrzędne wersora **pierwszej** osi nowego układu w układzie starym.
- **Drugi** wiersz stanowią współrzędne wersora **drugiej** osi nowego układu w układzie starym.

$$\begin{bmatrix} y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{\sqrt{2}}{2} & -\frac{\sqrt{2}}{2} \\ \frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y_0 \\ z_0 \end{bmatrix}$$

Układ centralny [cm]	Układ główny centralny [cm]	Naprężenie [MPa]
A'(3.37, 8.63)	A(-3.72, 8.49)	96,548
B'(3.37, -3.37)	B(4.77, 0.0)	-78,281
C'(-8.63, -3.37)	C(-3.72, -8.49)	25,671
D'(-8.63, -3.37)	D(-4.43, -7.78)	40,240
E'(2.37, -2.37)	E(3.35, 0.0)	-55,049
F'(2.37, 8.63)	F(-4.43, 7.78)	105,211

Rozciąganie mimośrodowe

$$M_y = F_x \cdot z_0$$

$$M_z = -F_x \cdot y_0$$

Prosty pręt pryzmatyczny o dowolnym, litym przekroju poprzecznym utwierdzony na jednym końcu obciążony na swobodnej ścianie poprzecznej siłą skierowaną zgodnie z normalną zewnętrzną, ale przyłożoną w pewnej odległości od środka ciężkości

- Pomijamy siły masowe.
- Oś x wzdłuż osi pręta, a y i z stanowią osie główne centralne przekroju poprzecznego .

Wykorzystując zasadę de Saint-Venanta redukujemy początkowe obciążenie do środka ciężkości przekroju. W rezultacie otrzymujemy proste rozciąganie (F_x) oraz proste zginania momentami o kierunkach osi głównych centralnych M_y, M_z .

Zgodnie z zasadą superpozycji:

$$\sigma_x = \frac{F_x}{A} + \frac{M_y}{I_y} z - \frac{M_z}{I_z} y \quad \Rightarrow \quad \sigma_x = \frac{F_x}{A} + \frac{F_x z_0}{I_y} z + \frac{F_x y_0}{I_z} y$$

Rozciąganie mimośrodowe

Rozkład naprężeń

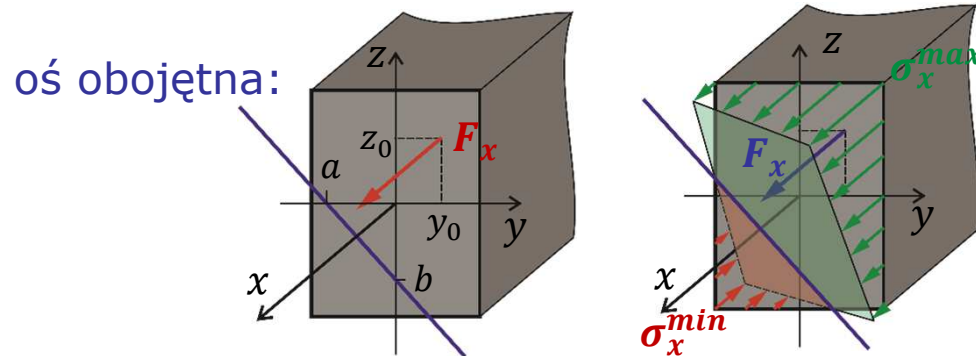
$$\sigma_x = \frac{F_x}{A} \left(1 + \frac{z_0}{I_y} z + \frac{y_0}{I_z} y \right) \Rightarrow \sigma_x = \frac{F_x}{A} \left(1 + \frac{z_0}{i_y^2} z + \frac{y_0}{i_z^2} y \right)$$

Promień bezwładności: $i_y = \sqrt{\frac{I_y}{A}}$, $i_z = \sqrt{\frac{I_z}{A}}$

Oś obojętna:

$$\sigma_x = 0 \Rightarrow \frac{y}{\left(-\frac{i_z^2}{y_0}\right)} + \frac{z}{\left(-\frac{i_y^2}{z_0}\right)} = 1 \Rightarrow \frac{y}{a} + \frac{z}{b} = 1$$

Odcinkowa postać prostej, gdzie $a = -\frac{i_z^2}{y_0}$, $b = -\frac{i_y^2}{z_0}$

Warunek bezpieczeństwa:

- dla przekrojów wykonanych z materiałów sprężysto plastycznych, gdzie maksymalne bezwzględne wartości naprężeń (wyłącznie rozciągających lub ściskających) wywołane siłą F_x oraz momentami M_y i M_z występują w jednym punkcie:

$$\max|\sigma_x| = \frac{|F_x|}{A} + \frac{|M_y|}{W_y} + \frac{|M_z|}{W_z} \leq k_g$$

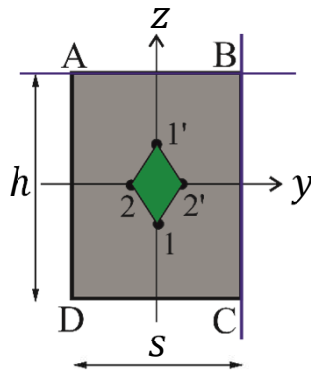
- dla innych przekrojów należy wyznaczyć położenie osi obojętnej, a następnie punkty najbardziej od niej oddalone, w których występują największe naprężenia rozciągające lub ściskające. Wówczas: $\sigma_x^{max} \leq k_r$ i $|\sigma_x^{min}| \leq k_c$

Rozciąganie mimośrodowe Rdzeń przekroju

Rdzeniem przekroju nazywamy obszar przekroju, w punktach, którego przyłożona siła normalna daje naprężenia jednego znaku w całym przekroju, ściskanie albo rozciąganie

Współrzędne punktu konturu rdzenia:

$$y_0 = \frac{-i_z^2}{a(y^P, z^P)}, \quad z_0 = \frac{-i_y^2}{b(y^P, z^P)}$$

$$i_y^2 = \frac{h^2}{12}$$

$$i_z^2 = \frac{s^2}{12}$$

prosta AB: $z = \frac{h}{2} \Rightarrow a = \infty, b = \frac{h}{2} \Rightarrow y_0 = 0, z_0 = -\frac{h}{6}$

prosta CD: $y = \frac{s}{2} \Rightarrow a = \frac{s}{2}, b = \infty \Rightarrow y_0 = -\frac{s}{6}, z_0 = 0$